

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
ДОНЕЦЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ПАЛАЦ ДИТЯЧОЇ ТА ЮНАЦЬКОЇ ТВОРЧОСТІ**

XII Міжнародна виставка «Сучасні заклади освіти»

(31.03.2021 р. – 03.04.2021 р.)

науково-практична конференція

**«КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ЯК МЕТОДОЛОГІЧНИЙ
ОРІЄНТИР МОДЕРНІЗАЦІЇ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ»**

Київ – 2021

ПРОГРАМА НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ІННОВАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ: МОДЕЛІ ТА ТЕХНОЛОГІЇ

Тетяна Миколаївна Соколенко,
кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач методичного відділу ОПДЮТ

МОДЕЛЮВАННЯ ЯК МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ПРИНЦИП ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Оксана Вячеславівна Ліхута,
методист методичного відділу ОПДЮТ

ПЕДАГОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ

Ольга Анатоліївна Бойко,
заступник директора з
НМР ОПДЮТ

МОДЕЛЮВАННЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

Ольга Михайлівна Канзюба,
директор Донецького обласного палацу
дитячої та юнацької творчості

МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ КЕРІВНИКА ГУРТКА

Олена Олексіївна Карпенко,
кандидат філософських наук,
завідувач відділу художньої творчості

ДОНЕЦЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ПАЛАЦ ДИТЯЧОЇ ТА ЮНАЦЬКОЇ ТВОРЧОСТІ

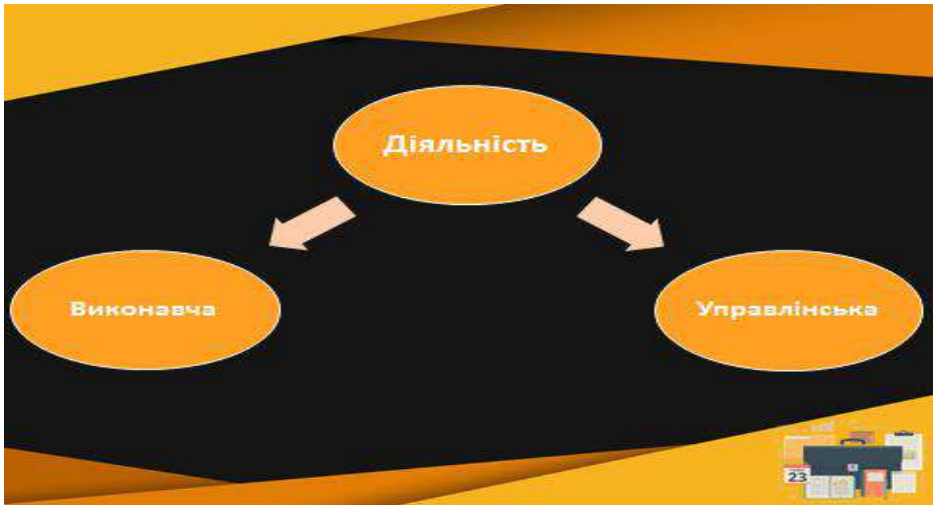
ІННОВАЦІЙНИЙ ОСВІТНІЙ МЕНЕДЖМЕНТ: МОДЕЛІ ТА ТЕХНОЛОГІЇ

Тетяна СОКОЛЕНКО,
завідувач методичного відділу,
кандидат педагогічних наук, доцент

В рамках означеної проблеми, уточнимо поняття «менеджмент», яке часто ототожнюють з управлінням. Поняття «управління» значно ширше: воно охоплює живу і неживу природу. Поняття ж «менеджмент» стосується управління організацією як соціально-економічною системою.

У будь-якій організації є діяльність – виконавча та управлінська. Саме управлінською і є менеджмент.

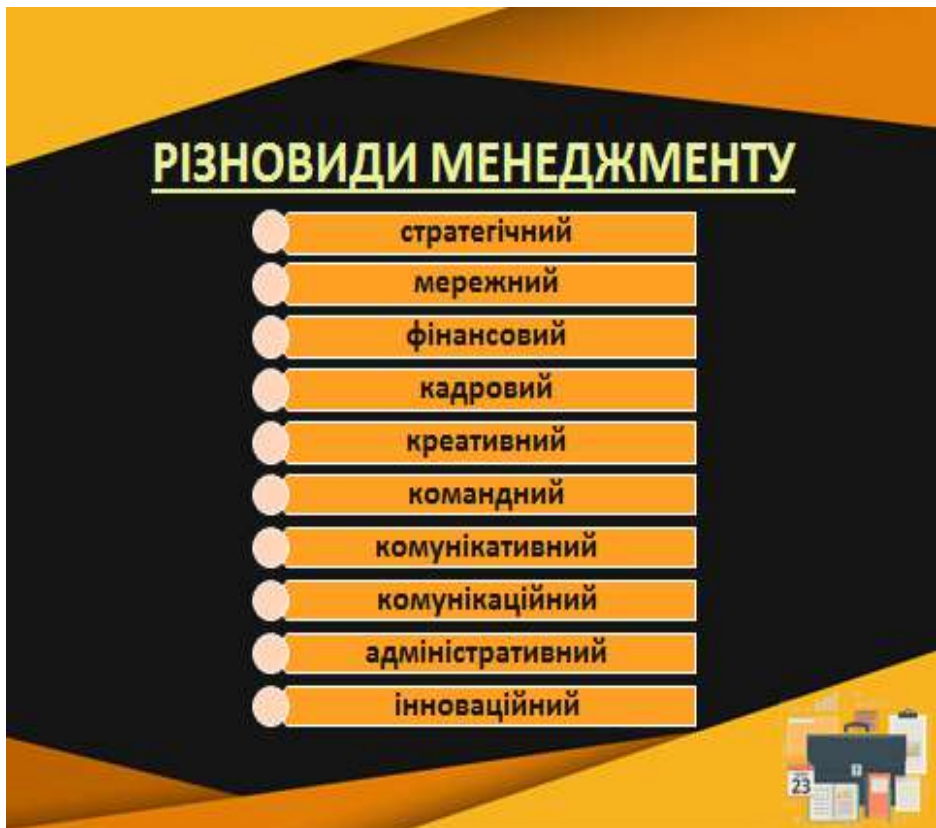

У менеджменті виокремлюють функції: планування, організування, мотивування, контроль і все це підлягає координуванню.

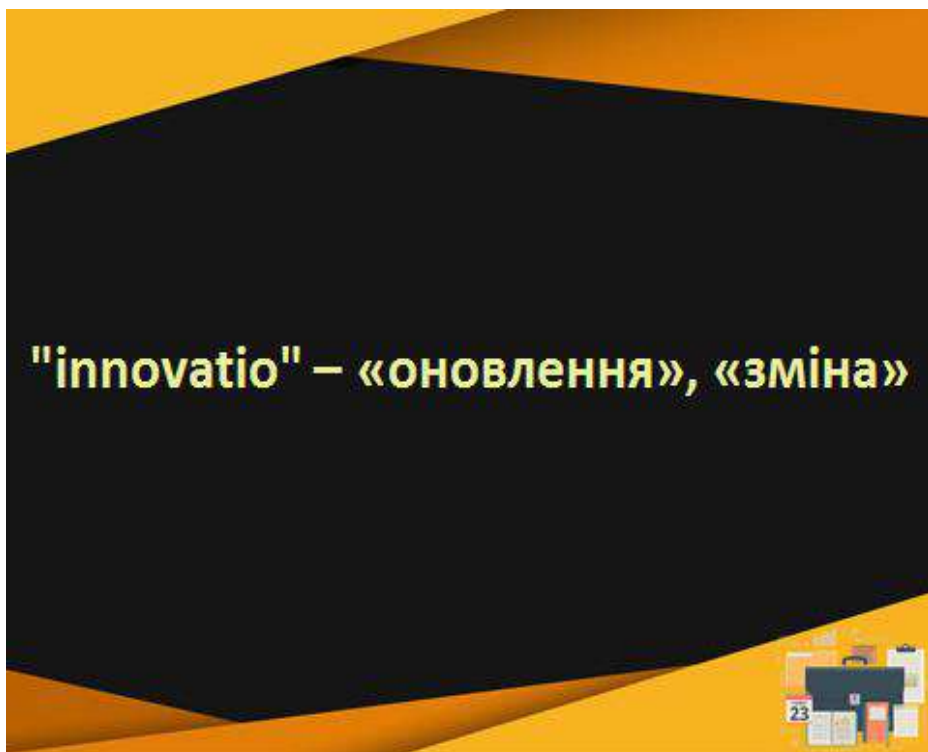

Визначаємо наступні різновиди менеджменту:

- стратегічний;
- мережний;
- фінансовий;
- кадровий;
- креативний;
- командний;
- комунікативний;
- комунікаційний;
- адміністративний;
- інноваційний.

"innovatio" – похідне від «оновлення», «зміна»

Інновація є результатом породження, формування і втілення *нових ідей*. Саме втілення нових ідей є ознакою, за якою відрізняють інновації від власне **новацій**. Якщо педагог відкриває принципово нове, то він новатор, якщо трансформує наукову ідею в практику – інноватор.

Розрізняють поняття "**освітні інновації**" й "**педагогічні інновації**", які не утворюють синонімічний ряд категорій. Освітні інновації стосуються системи освіти, її структур, освітніх процесів, тому спрямовані на реалізацію цілей і задач освітнього рівня – поліпшення якості освіти, освітніх послуг. Це управлінські, організаційні, економічні, соціальні, культурні, наукові, педагогічні, психолого-педагогічні аспекти й проблеми в освіті.

Педагогічні інновації є одним з аспектів освітніх інновацій. Вони охоплюють сферу педагогічного процесу й спрямовані на розв'язання відповідних задач – це форми, засоби, методи, зміст навчання, виховання, організація, управління.

Відповідно виокремлюють види інновацій:

- технологічні;
- методичні;
- організаційні;
- економічні;
- соціальні;
- юридичні.

ВИДИ ІННОВАЦІЙ:

- технологічні
- методичні
- організаційні
- економічні
- соціальні
- юридичні

В умовах модернізації освіти відбувається **зміна методологічних засад управління**. Провідними концептуальними параметрами є:

- нова філософія освіти;
- нова кадрова політика;
- внутрішньоорганізаційна культура;
- тотальна якість освітніх послуг;
- нова ідеологія виховання;
- особистісний розвиток.

Провідні концептуальні параметри:

- нова філософія освіти;
- нова кадрова політика;
- внутрішньоорганізаційна культура;
- тотальна якість освітніх послуг;
- нова ідеологія виховання;
- особистісний розвиток;
- розвиток позитивної «Я – концепції» керівника, педагога, вихованця

Інноваційні підходи утворюють *нові моделі управлінської діяльності:*

- системний підхід;
- ситуаційний підхід;
- програмне управління;
- цільове управління;
- програмно-цільове управління;
- управління за кінцевим результатом;
- кібернетичне управління;
- діалогічне, колегіальне управління;
- управління розвитком закладу освіти;
- адаптивне управління;
- фасилітативне управління;
- рефлексивне управління;

- особистісно орієнтоване управління;
- оптимізаційне управління;
- демократичне управління;
- управління інноваційними процесами.

Нові моделі управлінської діяльності:

- системний підхід
- ситуаційний підхід
- програмне управління
- цільове управління
- програмно-цільове управління
- управління за кінцевим результатом
- кібернетичне управління
- діалогічне, колегіальне управління

Нові моделі управлінської діяльності:

- управління розвитком закладу освіти
- адаптивне управління
- фасилітативне управління
- рефлексивне управління
- особистісно-орієнтоване управління
- оптимізаційне управління
- демократичне управління
- управління інноваційними процесами

Відповідно визначаємо інноваційні управлінські технології:

- програмно-цільове управління;
- управління за результатами;
- адаптивне управління;
- паблік рілейшнз;
- рефлексивне управління;
- партисипативне (колегіальне) управління;
- діалогічний підхід до управління;
- мотиваційне управління;
- управління за результатами;
- оптимізаційне управління;
- демократичне управління;
- гуманістичне управління;
- суспільно-громадське управління;
- фасилітативне управління;
- тайм-менеджмент;
- коучинг;
- антикризове управління;
- кібернетичне управління;
- експертиза;
- моніторинг;
- соціологічні дослідження;
- технологія «Справедливого оцінювання»;
- експрес-діагностика;
- рейтинг-контроль тощо.

Інноваційні управлінські технології:

- програмно-цільове управління
- управління за результатами
- адаптивне управління
- «паблік рілейшнз»
- рефлексивне управління
- партисипативне (колегіальне) управління
- діалогічний підхід до управління
- мотиваційне управління

Інноваційні управлінські технології:

- управління за результатами
- оптимізаційне управління
- демократичне управління
- гуманістичне управління
- суспільно-громадське управління
- фасилітативне управління
- тайм-менеджмент
- коучинг

Інноваційні управлінські технології:

- антикризове управління
- кібернетичне управління
- експертиза
- моніторинг
- соціологічні дослідження
- технологія «Справедливого оцінювання»
- експрес-діагностика
- рейтинг-контроль тощо

Тож, інноваційний менеджмент, разом з загальними функціями, має специфічні моделі та технології.

ДОНЕЦЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ПАЛАЦ ДИТЯЧОЇ ТА ЮНАЦЬКОЇ ТВОРЧОСТІ

Моделювання як методологічний принцип організації освітнього процесу

Оксана ЛІХУТА,
методист методичного відділу

Модернізація освітньої політики можлива за умов впровадження інноваційного менеджменту.

Інноваційний освітній менеджмент – це зміна методологічних засад, технологія прискореного розвитку, системний підхід, моделювання педагогічних структур.

Модель – це штучно створений об'єкт у вигляді схеми, креслення. Необхідною рисою моделей є те, що вони мають певну структуру. А особливістю моделей є висока вибірковість стосовно інформації, яка використовується.

Основна вимога до моделей – можливість використання для вивчення або перетворення реального світу.

Тож, модель розглядається:

- як форма (схема);
- як метод наукового пізнання;
- модель – це уявлена чи матеріально реалізована система;
- модель зображує об'єкт дослідження, здатна замінити його і дає нову інформацію про об'єкт;
- модель має підпорядковуватись певній структурі та застосовуватися для вивчення або перетворення реального світу.

Модель розглядається:

- як форма (схема);

- як метод наукового пізнання;

- модель - це уявлена чи матеріально реалізована система;

- модель зображає об'єкт дослідження, здатна замінити його і дає нову інформацію про об'єкт;

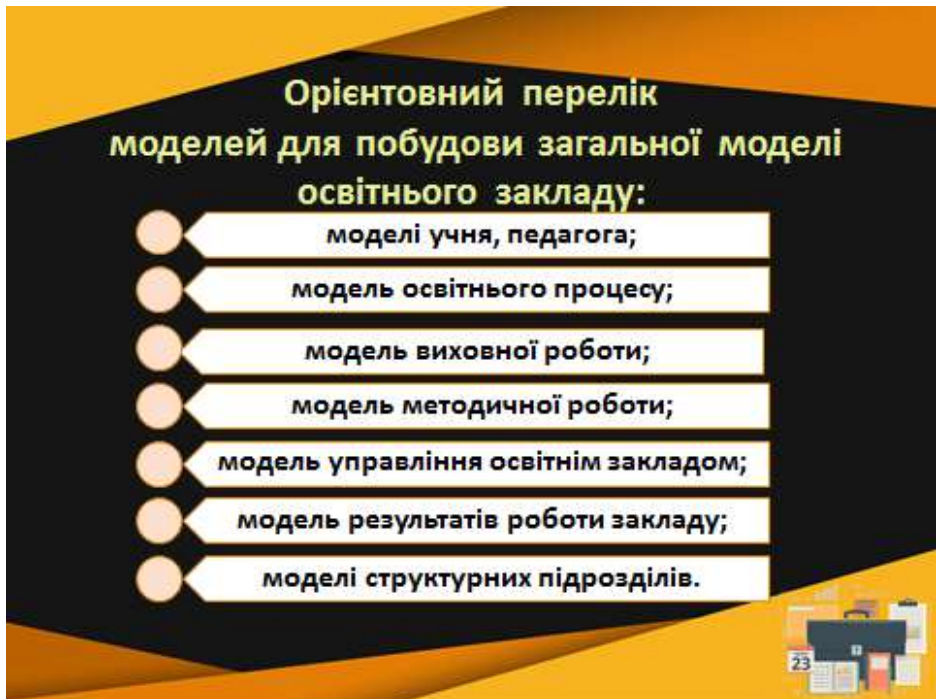
- модель має підпорядковуватись певній структурі та застосовуватися для вивчення або перетворення реального світу.

Відповідно до класифікації моделей освіти зазначимо, що суб'єктом моделювання є людина з її баченнями, прагненням, особливостями, а об'єктом – учасники освітнього процесу, педагогічний процес, методична робота, управлінська діяльність, результати освіти.

Так, можна визначити орієнтовний перелік моделей для побудови загальної моделі освітнього закладу:

- ✓ моделі учня, педагога;
- ✓ модель освітнього процесу;
- ✓ модель виховної роботи;
- ✓ модель методичної роботи;
- ✓ модель управління освітнім закладом;
- ✓ модель результатів роботи закладу;
- ✓ модель структурних підрозділів.

Функції моделі:

теоретична функція;

практична функція;

дескриптивна функція;

пізнавальна;

прогностична;

нормативна.

- теоретична функція моделі дає можливість реалізувати специфічний спосіб діяльності, який відповідає діалектичним закономірностям єдності загального й одиничного, логічного й чуттєвого, абстрактного й конкретного;
- практична функція моделі дозволяє представити її як інструмент і засіб наукового експерименту;
- дескриптивна функція моделей полягає в тому, щоб завдяки абстрагуванню від реалій кожного ЗПО пояснити специфіку та зміст означених технологій;
- пізнавальна дає можливість встановити суттєві змістовні характеристики педагогічних умов з впровадження інноваційного менеджменту в систему позашкільної освіти;

- прогностична функція дозволяє передбачити майбутній розвиток подій в межах того чи іншого явища. Можна передбачити перспективний розвиток окремих педагогічних технологій як найбільш ефективних для фахівців галузі;
- нормативна функція передбачає можливість не лише описати наявний ресурс педагогічних умов впровадження інноваційного менеджменту в систему позашкільної освіти, але й побудувати бажаний ідеальний образ процесу впровадження інноваційного менеджменту із застосуванням педагогічних умов.

Методологічні основи моделювання в управлінні освітою (за В. С. Пікельною):

- від простішого до складного;
- моделювання – це процес і метод пізнання, що забезпечує вивчення загальних закономірностей;
- розвиток теорії систем (будь-яка система – модель);
- будь-яка модель – це система зі своєю структурою і своїми функціями
- головними органами моделі є об'єктивна аналогія

Методологічні основи моделювання в управлінні освітою були предметом спеціального дослідження вітчизняної вченої Валерії Пекельної, яка зробила такі висновки:

- ❖ моделювання – це процес і метод пізнання, що забезпечує вивчення загальних закономірностей;
- ❖ будь-яка модель – це система зі своєю структурою і своїми функціями;
- ❖ головними органами моделі є об'єктивна аналогія;
- ❖ розвиток теорії системи (будь-яка система – модель).

В. Пікельна стверджує, «моделювання – це бажання людей замінити складність навколишнього світу спрощеною і зрозумілішою картиною.

Необхідність застосування моделей пояснюється такими причинами:

- ✓ складністю реального світу, виробничої діяльності;
- ✓ наявністю багатофакторних залежностей у процесі розв'язання управлінських завдань;
- ✓ необхідністю експериментальної перевірки альтернативних управлінських рішень;
- ✓ доцільно орієнтувати управління на майбутнє.

Причини необхідності застосування моделей:

- складність реального світу, виробничої діяльності;
- наявність багатофакторних залежностей у процесі розв'язання управлінських завдань;
- необхідність експериментальної перевірки альтернативних управлінських рішень;
- доцільність орієнтувати управління на майбутнє.

ДОНЕЦЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ПАЛАЦ ДИТЯЧОЇ ТА ЮНАЦЬКОЇ ТВОРЧОСТІ

ПЕДАГОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ

Ольга БОЙКО,
заступник директора
Донецького обласного палацу
дитячої та юнацької творчості

Педагогічне моделювання, як один з різновидів моделювання, має свої особливості, пов'язані зі специфікою професійної діяльності педагога.

Педагогічне моделювання використовується для вирішення таких педагогічних завдань як планування й організація освітнього процесу, оптимізація структури змісту навчання й виховання, побудова технологій освітнього процесу.

Під педагогічною моделлю розуміємо логічно послідовну систему відповідних елементів, які включають цілі, зміст освіти, проєктування педагогічної технології та технології управління освітнім процесом. Завданням цієї моделі є допомога у побудові навчальних планів, і програм, різних способів організації освіти, управління освітнім процесом, визначення критеріїв ефективності технології, видів і способів контролю, оцінювання тощо.

Під моделлю необхідно розуміти систему взаємопов'язаних параметрів, які виражають суть управлінського рішення. Моделювання може бути застосованим як до суб'єктів, так і до об'єктів управління.

Модель – система взаємопов'язаних параметрів, які виражають суть управлінського рішення

Педагогічний зміст моделі виявляється в тому, що вона дозволяє виділити актуальні та перспективні завдання освітнього процесу, виявити, вивчити та науково обґрунтувати умови можливого зближення між вірогідними, очікуваними та бажаними змінами об'єкта, що вивчається.

Педагогічний зміст моделі:

модель дозволяє
виділити актуальні та
перспективні завдання
освітнього процесу

виявити, вивчити та
науково обґрунтувати
умови можливого
зближення між
вірогідними, очікуваними
та бажаними змінами
об'єкта

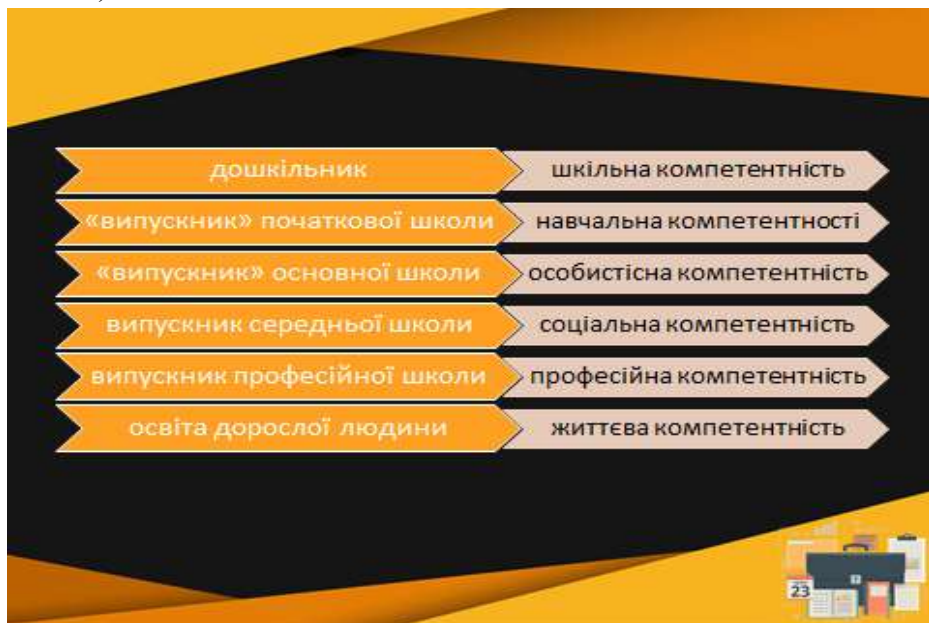

На кожному віковому освітньому етапі людина досягає своєї вершини у вигляді певної компетентності:

- дошкільник – шкільної компетентності як готовності до освіти в школі;
- «випускник» початкової школи – навчальної компетентності як готовності до освіти в основній школі;

- «випускник» основної школи – особистісної компетентності як готовності до свідомого вибору подальшого освітнього маршруту, до навчання в іншій школі;
- випускник середньої школи – соціальної компетентності як готовності до життєвого і професійного самовизначення;
- випускник професійної школи – професійної компетентності як готовності до самостійної професійної праці;
- випускник закладу позашкільної освіти – соціальні, життєтворчі компетенції.

Освіта дорослої людини в цілому покликана формувати життєву компетентність, її нові «життєві кваліфікації», що допомагають у розв’язанні власних життєвих проблем, поліпшують якість життя завдяки зростанню грамотності в питаннях буття в нових умовах: соціальних, економічних, демографічних, вікових та інших.).

Об'єктами педагогічного моделювання здебільшого є випускник освітнього закладу, освітній процес, педагог, освітній заклад.

Вирізняються наступні етапи побудови педагогічної моделі:

- перший етап: *постанова завдання*. Цей етап вважається найбільш важливим з усіх етапів побудови моделі. Правильна постановка завдання забезпечує розв'язання управлінської проблеми. Завдання повинне бути сформульованим так, щоб проблема була достатньо діагностованою.

- другий етап: *побудова моделі*. Після визначення основного завдання щодо побудови моделі необхідно визначити, яка інформація необхідна для її побудови, що буде задовольняти визначену мету та на «виході» ми отримуємо необхідну інформацію. Тобто необхідно визначити інформаційні потоки,

встановити їх залежність та взаємовплив й структурувати їх відповідним чином.

- третій етап: *перевірка моделі на достовірність*. Після побудови моделі необхідно перевірити ступінь відповідності моделі реальному світу. Це виявляється в аналізуванні усіх релевантних змінних, що впливають на вирішення поставленого завдання. Ще один аспект перевірки – встановлення ступеня вірогідності та спроможності вирішення за допомогою даної моделі проблеми.

- четвертий етап: *використання моделі (апробація)*. За його допомогою визначається ступінь успішності побудованої, моделі.

- кінцевим етапом є *оновлення моделі*.

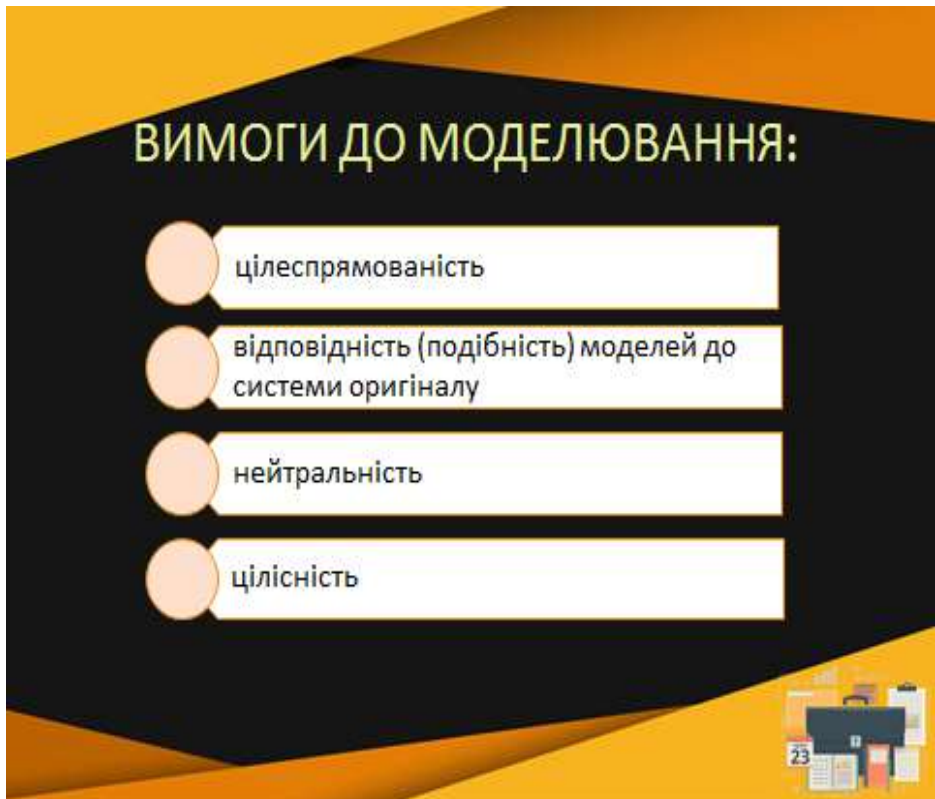

Після використання моделі деякі її показники необхідно модифікувати. Це пов'язано з тим, що на практиці або виявилися слабкі сторони моделі, або з'явилися інші показники, які необхідно враховувати при розв'язанні проблеми.

Так, процес моделювання – це складний за своєю сутністю та структурою процес.

Саме тому до моделювання висувають певні **вимоги**, зокрема:

- цілеспрямованість - поєднання компонентів моделі з поставленою метою та очікуваним результатом;
- відповідність (подібність) моделей до системи оригіналу;
- нейтральність, тобто модель має бути вільною від суб'єктивного впливу;
- цілісність моделі.

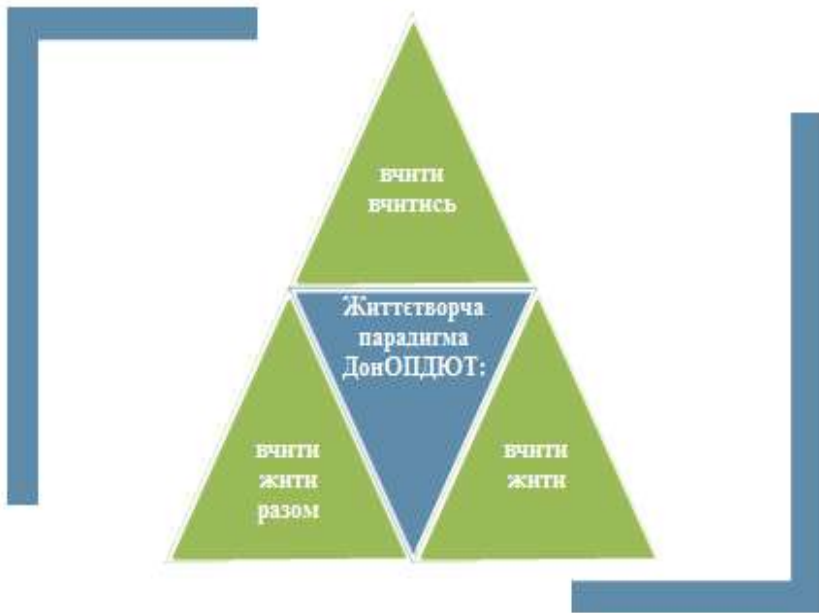
**МОДЕЛЮВАННЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО
ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ**

(досвід Донецького обласного палацу дитячої та юнацької творчості)

Ольга КАНЗОВА
директор Донецького обласного палацу
дитячої та юнацької творчості

Педагогічний колектив Донецького обласного палацу дитячої та юнацької творчості усвідомлює, що традиційна освітня парадигма поступилася місцем новій, в основі якої – формування життєвої компетентності дитини, що передбачає мобільність знань, гнучкість методів і критичність мислення, тобто здатність використовувати наявні знання та вміння на вищому рівні, переносити їх у різні ситуації, застосовувати практично, робити правильні висновки.

Освітній процес у закладі будується на засадах компетентнісного підходу, про що свідчить життєтворча парадигма ДонОПДЮТ: навчити вчитись, навчити жити, навчити жити разом.

Саме тому головними функціями в освітньому процесі закладу визначені функції компетентнісного підходу: операціональна (виявлення рівня знань, умінь, навичок, які визначають рівень компетентності), діяльнісно-технологічна (конструювання змісту освіти), виховна (посилення виховної складової освітнього процесу), діагностична (діагностики досягнутих рівнів сформованості компетенцій).

Компетентнісний підхід, який є визначальним в організації навчально-виховної діяльності закладу, спрямований на подолання розриву між освітою і життям, спонукав нас до створення **моделей** компетентнісної освітньо-виховної діяльності, в основі яких – особлива філософія освіти, пов'язана із запитамі сучасного життя. Педагогічна філософія ДонОПДЮТ – дитиноцентрична модель, оскільки дитина – найвища цінність на Землі.

Ми поступово відійшли від традиційної системи освіти, яка формувала знанневий підхід до навчання. Компетентнісний підхід дозволяє перемістити акцент з процесу накопичення знань, умінь і навичок у площину формування й розвитку здатності практично діяти й творчо застосовувати набуті знання і досвід у різних життєвих ситуаціях.

Чому за основу впровадження компетентнісного підходу взяли саме моделювання? Ми виходимо з того, що в умовах інноваційної політики України в галузі освіти відбувається зміна методологічних засад управління. Моделювання розглядаємо як функцію інноваційного освітнього менеджменту.

На передній план висувається системний підхід, моделювання цілісних освітніх та педагогічних структур.

Виходячи з концептуальних положень щодо компетентнісного підходу, ми визначили стратегію та основні завдання компетентнісно орієнтованої освіти та відповідні **компетентності** за напрямками діяльності.

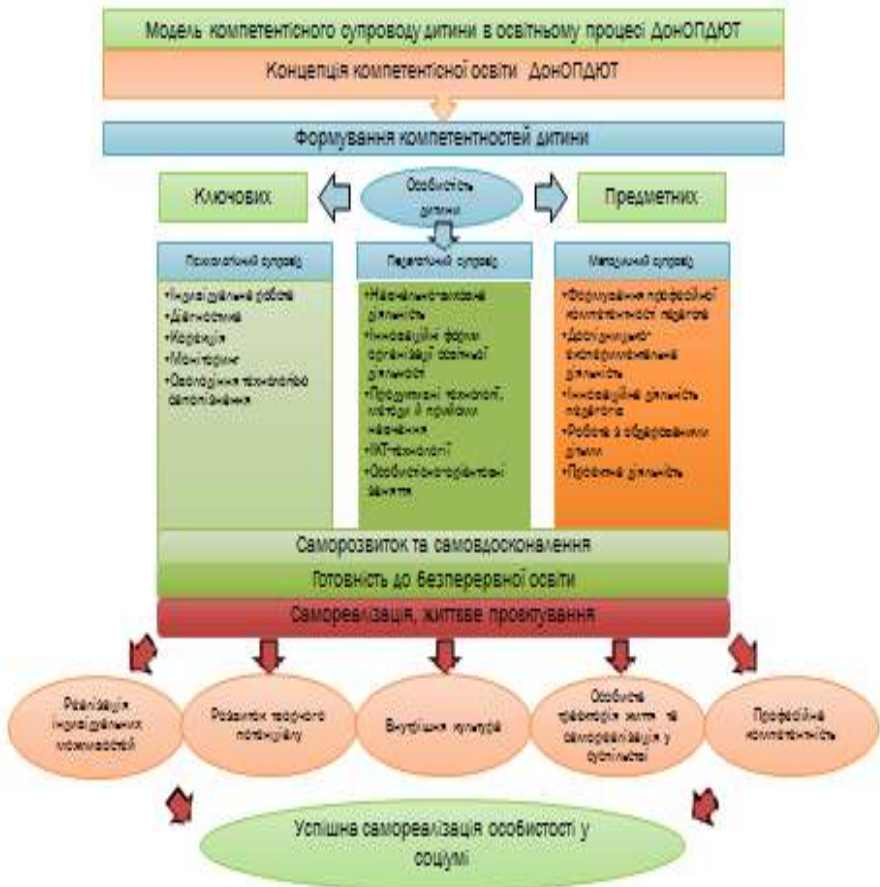
Визначення компетентностей дозволило згрупувати їх як **вектор виміру та запитів сучасного життя**

На цій основі виокремлені та наповнені змістом такі групи компетентностей: особисто-якісні, соціальні, особистісно-світоглядні, соціально-професійні.

На цій основі побудована **модель компетентного життєвого простору дитини**, куди як компоненти ввійшли комунікативна, соціальна, трудова, самомоделююча діяльність. Головним вважаємо навчити дітей проєктувати та формувати модель життєдіяльності, модель успішної людини.

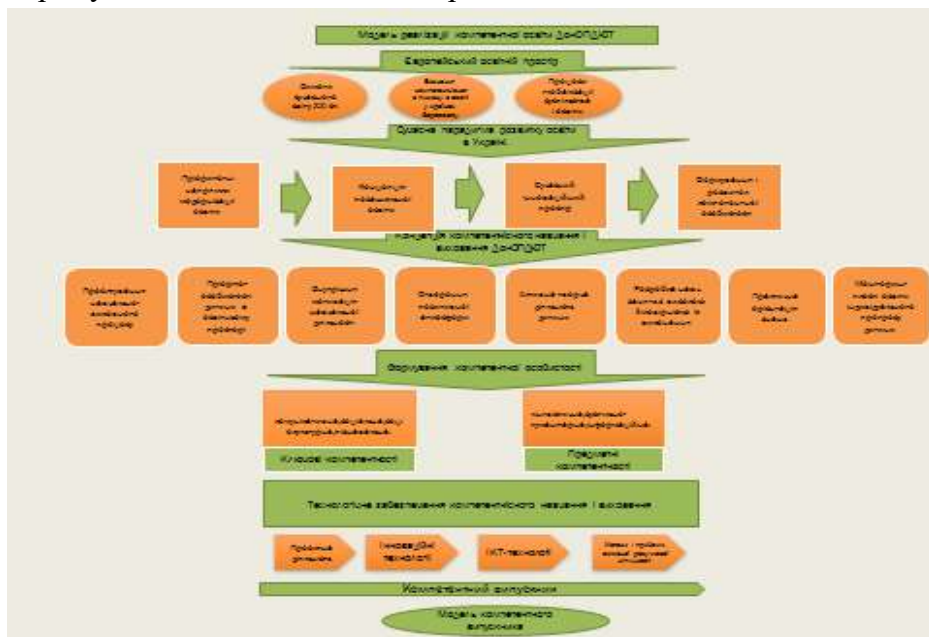
Важливою складовою освітнього процесу є компетентнісний супровід дитини в освітньому просторі ДонОПДЮТ. Зробити цю роботу цілеспрямованою та системною допомагає Модель компетентнісного супроводу дитини.

Методологічну основу моделі складає Концепція компетентнісної освіти ДонОПДЮТ. Виокремлюємо ключові та предметні компетенції та головні напрями супроводу: психологічний, педагогічний, методичний та їх наповнення.

На меті саморозвиток та самовдосконалення, готовність до безперервної освіти. Визначальним є життєве проєктування спрямоване на успішну самореалізацію особистості у соціумі.

Зробити роботу педколективу системною у даному спрямуванні допомагає Модель реалізації компетентної освіти.

Основний наголос у конструюванні й побудові освітнього змісту робиться саме на формуванні надзвичайно важливої компетентності – *творчої*. Саме ця компетентність є найважливішою характеристикою діяльності зростаючої особистості у закладах позашкільної освіти, оскільки саме тут ці процеси набувають значної позитивної динаміки та є суттєвою характеристикою якості освітнього процесу. Сутність останньої становить комплекс уже сформованих знань, відповідних умінь і практичних навичок з їх застосування особистістю в освітньому процесі закладу позашкільної освіти. Саме цей комплекс покладено в основу *моделі компетентного випускника ДНОПДЮТ*.

У даній моделі виокремлюємо чотири групи компетентностей:

- *соціальні* (громадсько-відповідальна, комунікативна, гуманна, ініціативна);
- *особистісно-якісні* (творча, готова до самовдосконалення, психологічно здорова, відповідальна за рішення, готова до самооцінювання);
- *особистісно-світоглядні* (культурна, морально-свідома, духовно зріла, естетично розвинена);
- *соціально-професійні* (готова до навчання протягом життя, має базові предметні знання, готова до самореалізації, медіаосвідчена).

ДОНЕЦЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ПАЛАЦ ДИТЯЧОЇ ТА ЮНАЦЬКОЇ ТВОРЧОСТІ

МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ КЕРІВНИКА ГУРТКА

Олена КАРПЕНКО
кандидат філософських наук,
завідувач відділу художньої творчості

Педагог є носієм нових освітніх і суспільних змін. Саме через це необхідним є приведення професійного рівня педагогів (у нашому випадку керівників гуртків) у відповідність до вимог сьогодення, до індивідуально-особистісних та виробничих потреб з максимальним врахуванням власних можливостей і потреб педагогів, їхніх здібностей, формування потреби та здатності особистості до самовдосконалення.

Ураховуючи різні наукові позиції щодо сутності та структури феномена професійної освіти, ми розглядаємо їх як інтегроване утворення, яке поєднує в собі систему знань, умінь, професійних та індивідуальних властивостей щодо здійснення завдань позашкільної освіти, що набули особистісного змісту в педагогічній свідомості керівника гуртка та стали спонукальними мотивами його професійної діяльності.

Професійна компетентність керівників гуртків як інтегроване утворення, яке поєднує в собі систему знань, умінь, професійних та індивідуальних властивостей щодо здійснення завдань позашкільної освіти, що набули особистісного змісту в педагогічній свідомості керівника гуртка та стали спонукальними мотивами його професійної діяльності

В організації науково-методичної роботи щодо запровадження компетентнісного підходу до організації освітнього процесу спираємось на певні критерії.

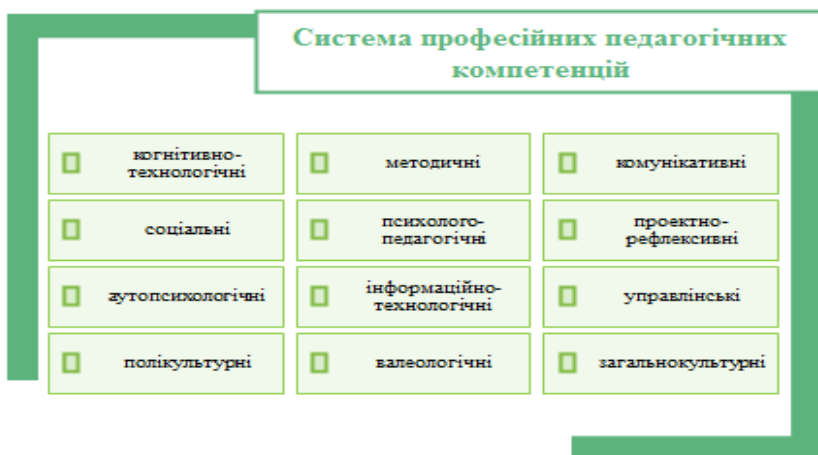

Організація науково-методичної роботи:

- **критерії** – методологічно-змістовний, діяльнісний, рефлексивний;
- **показники** – нормативно-правова, методологічна, інформаційна, комунікативна, дидактична, психолого-педагогічна, дослідницько-аналітична компетентності;
- **рівні** розвитку професійної компетентності керівників гуртків– низький, середній, достатній та високий.

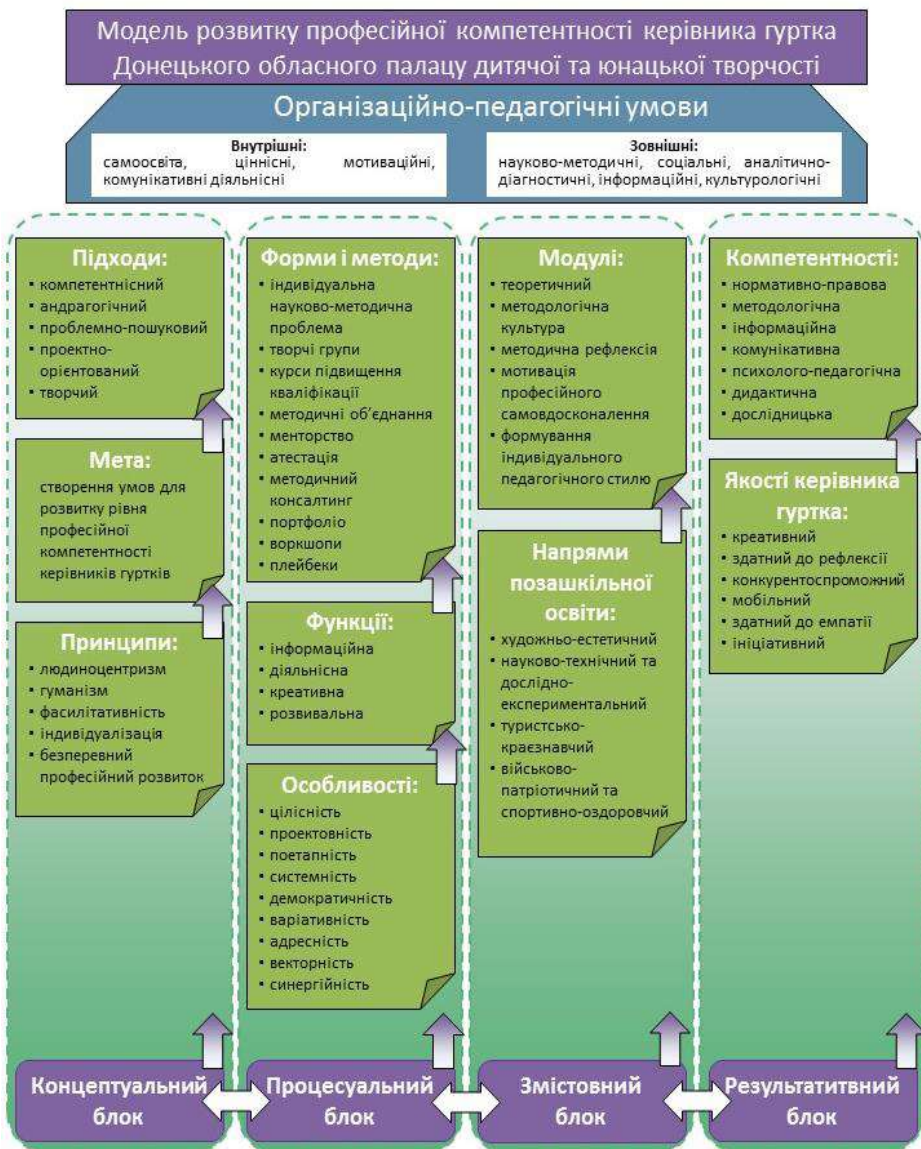
Також виходимо з того, що професійна компетентність педагога-позашкільника формується через систему професійних педагогічних компетенцій:

- когнітивно-технологічної;
- методичної;
- комунікативної;
- соціальної;
- психолого-педагогічної;
- проєктно-рефлексивної;
- ауто психологічної;
- інформаційно-технологічної;
- управлінської;
- полікультурної;
- валеологічної;
- загальнокультурної.

Виходячи з вище зазначеного створено *Модель розвитку професійної компетентності керівників гуртків ДонОПДЮТ.*

Визначені організаційно-педагогічні умови розвитку професійної компетентності керівників гуртків, виокремлюємо внутрішні та зовнішні умови.

Модель складається з чотирьох блоків:

- концептуальний, що спирається на науково-методологічне підґрунтя та враховує особливості позашкільної освіти, визначає мету, підходи, принципи;
- процесуальний – форми, методи, функції, особливості;
- змістовний, у якому визначено модулі та напрями позашкільної освіти;
- результативний, який передбачає очікувані якості та компетентності керівника гуртка.

З метою цілеспрямованого, системного впровадження Моделі, розроблено *організаційно-педагогічні умови реалізації моделі розвитку професійної компетентності керівників гуртків ДонОПДЮТ:*

- науково-методичні;
- культурологічні;
- соціальні;
- аналітично-діагностичні;
- інформаційні;
- організаційні;
- самоосвіта;
- цінності;
- мотиваційні;
- комунікативні;
- діяльнісні.

Модель розвитку професійної компетентності керівників гуртків ДонОПДЮТ стала основою для створення **професійного стандарту керівника гуртка ДонОПДЮТ**, який визначає:

- особисті компетенції та компетентності педагога;
- комунікативну компетентність;
- інформаційну компетентність;
- вимоги до володіння технологією цілісного педагогічного процесу;
- психологічну складову стандарту.

Наша адреса:

84100 Донецька область

м. Слов'янськ,

вул. Центральна (К. Маркса), 41

Наш сайт:

<https://donopdut.org.ua>

Наша електронна скринька:

donopdut@ukr.net